

Herzmann Diels:
Fragmente der
Vorsokratiker
Berlin 1903
s. 511-523

Πρωταγόρας Αρχαίος ἢ, ὡς Ἀπολλόδωρος
καὶ Δίμω ἐπερὶ τῆς Ματαγρίου
Ἀβδηρίου. κατὰ φωνὴν Ἡρακλείδου ὅτι
τινὸς ἐν τοῖς περὶ νόμων. ὅς καὶ Θεο-
ρίου νόμους κείρας φησὶν ἄλλοι. ὡς δ'
Εὐπολὸς ἐν Κόλαφι. Τίσιος φησὶ γὰρ
ἄνδοθι γένεσθαι Πρωταγόρας ὁ Τίσιος. ὅστις καὶ Πρόδικος
κείνος λόγους ἀνακρινόμενος ἠγαγέτο. καὶ Πλάτων
ἐν τῇ Πρωταγόρῃ φησὶ βαρβάρους ἵνα τοὺς Πρόδικον.
Διόνυσος δ' ὁ Πρωταγόρας Ἀθηναῖος. (Ἐνακτίου Σοφία,
ὡς φησὶ Φαβρίος ἐν παροδοκίαις ἱστορίαις.) καὶ πρώτος ἔφη
ὁ λόγος ἵνα πᾶσι ταῖς πράξεσσι ἀντιμμε-
νοὺς ἀλλήλοισι. ὅς καὶ ἀνεγένηται, πρῶτος τοῦτο πράξας.
Ἀλλὰ καὶ ἠρξάτο πρῶτος ἐν τῷ τρόπῳ. ἀπάντων
χειράτων κείρας ἀνθρώπων ἢ ὅτι ὡς ἔστιν. ἐν
δὲ οὐκ ὄντι ὡς οὐκ ἔστιν. Ἐδίδαξε μὲν ἴδαι
ψυχῇ παρὰ τὰς ἀρτίους, κατὰ καὶ πρῶτος φωνὴ ἐν
θρακίῳ, καὶ πᾶσι ἵνα ἀδύθῃ. καὶ ἀλλὰ οὐκ ἔστι
ἠρξάτο τὰ λόγια. ἢ περὶ τῆς θεῆς οὐκ ἔχον ἴδαι οὐθ' ὡς
εἶναι οὐθ' ὡς οὐκ εἶναι οὐθ' ὅποιοι τινεῖς ἴδαι. πολλὰ
γὰρ τὰ μύθους ἴδαι ἢ τ' ἀδύθους καὶ βραχίς ἢ ὁ θεὸς
τοῦ ἀνθρώπου. Διὰ ταῦτα δὲ τῆς ἀρχῆς τοῦ συχρα-
γματος ἐφεβλίθη πρὸς Ἀθηναίους. καὶ τὰ βιβλία αὐτοῦ
κατένανσαν ἐν τῇ ἀγορᾷ ὑπὸ κέρου ἀνακρίσασθαι παρ'
ἐκαστοῦ ἐν κεντρικῇ.
ὅστις πρώτος κείρας ὡς ἀρτίους κείρας ἵνα τοὺς
κείρας χρόνος δώσειν καὶ κείρας δύνανται ἐφίθη-
το καὶ λόγους ἀρτίους ἰσοκύβητος καὶ σοφισμα-
τα τοῖς πραγματοδοκῶσι προσήγαγε. καὶ τῆς δέοντα
ἀρτίους πρὸς τὸ νόμα δίδυθαι καὶ τὸν ἰσοκύβη-
τος πρώτος ἐν ἰσοκύβητος ἰσοκύβητος. ἵνα καὶ τῆς φωνῆς

Διόνυσος IX 50-56

2
 περὶ αὐτοῦ. ἡ πρώτη γὰρ ἐστὶ ἐπιμνηστικὴ ἐπιπένηται ἢ ἀδδ". Οὐλοῦ
 καὶ τὸ Σωφρανίου ἀδδδ. ἐν δὲ περὶ αὐτοῦ πρῶτος ἐπιμνηστικὸς. Καὶ
 τὸ Ἀριστοτέλους δὲ περὶ αὐτοῦ ἢ ἀποδιδύνει, ἢ οὐ
 ἴσθαι ἀντιδύει. οὐλοῦ πρῶτος δὲ ἐπιμνηστικὸς, κατὰ τὸ ἔπος Πλά-
 τῶνος ἢ Εὐθύδημος. Καὶ πρῶτος καὶ ἀντιδύει τὰς πρὸς τὰς θείους
 ἐπιμνηστικὸς. ἢ ἔπος Ἀρριδίου δὲ διαμνηστικὸς ἢ ἐπιμνηστικὸς
 Χρυσόπλου. Καὶ πρῶτος τὴν καλομένην τὴν δὲ, ἐπὶ τὰ
 πορτα βασιλείου, ἢ ἔπος Ἀριστοτέλους ἢ ἐπιμνηστικὸς
 δὲ τὰς. Πορτα γὰρ ἢ, ἢ καὶ ἐπιμνηστικὸς πού φησι κατὰ
 τὸν λόγον ἔπος ἢ πρὸς Διόνυσον φησὶ δὲ ἐπιμνηστικὸς
 ἔπος. Διόνυσος τὸν δὲ πρῶτος ἢ ἐπιμνηστικὸς, ἐπιμνηστικὸς,
 ἐπιμνηστικὸς, ἀποδιδύνει, ἢ ἔπος. οἱ δὲ, ἢ ἔπος, δὲ ἐπιμνηστικὸς,
 ἐπιμνηστικὸς, ἀποδιδύνει, ἢ ἔπος, ἀπαρτελεῖται, ἐπιμνηστικὸς, ἢ ἔπος,
 οὐλοῦ καὶ ἀντιδύει τὰς πρὸς δὲ τὸν. Ἀριστοτέλους δὲ ἐπιμνηστικὸς
 τὸν δὲ τὸν ἔπος φησὶ, φησὶ δὲ τὸν ἔπος, ἐπιμνηστικὸς, ἀπαρτε-
 λεῖται. Πρῶτος δὲ τὸν δὲ τὸν ἔπος ἀντιδύει τὸν περὶ
 αὐτοῦ, οὐλοῦ τὸν ἔπος ἢ ἔπος ἢ ἔπος. ἀντιδύει δ' Ἀθηνῶν
 ἢ τὸν Εὐθύδημος οὐλοῦ ἢ, ἢ ἔπος. ἢ τὸν Μεγακλῆ-
 δος. ἢ ἔπος ἢ ἔπος, κατὰ τὸν ἔπος αὐτοῦ χρυσόπλου
 Ἀρχαγόρου τὸν Θεόδωρου κατὰ τὸν δὲ αὐτοῦ Πυθόδημος
 Πυθόδημος, ἢ τὸν ἔπος. Ἀριστοτέλους δὲ ἢ ἔπος
 φησὶ.

Ἔστι δὲ τὰ οὐλοῦ αὐτοῦ βιβλία τὰδε. *** Τίτην Εὐθύδημος,
 περὶ Πλάτωνος, περὶ τὸν Μαθημάτων, περὶ Πολιτείας,
 περὶ Πλοουατίας, περὶ Ἀρετῶν, περὶ τὸν ἐν Ἀρχαῖς
 Καταστάσεως, περὶ τὸν ἢ Αἰδῶν, περὶ τὸν οὐλοῦ ἔπος
 τὸν Ἀριστοτέλους κατὰ τὸν ἔπος, Προσταυμέντος, Διόνυσος κατὰ
 Μισθοῦ, Ἀριστοτέλους ἢ. Καὶ ταῦτα ἢ αὐτοῦ τὰ βιβλία.
 [Der die Hauptschriften enthaltende Katalog ist verlo-
 zen. Der vorliegende ist ein Nachtrag, der (entsprechende Teil
 des Aristoteles-Pinax des Hesyeh. n. 140-187 bei Rose p. 16)
 auch aus der Litteratur geschöpfte Titelvarianten ent-
 hält.)

(ἀνοδοῦται)

Γόργας δὲ καὶ Πλάτων ἐν αὐτοῖς δίδωσι.
 Φαίνεται δὲ Φιλόχορος, πλείους αὐτῶν ἐν Σικελίᾳ ἐν ταῖς
 καταπορθήσασιν. καὶ τοιοῦτο αὐτῶν Εὐριπίδου ἐν Ἰφιῶνι.
 "Ενοι κατὰ τὴν ἑσθλὴν τὴν αὐτῶν αὐτῶν, βίον αὐτῶν ἐν
 πρῶτα ἐν τῶν αὐτῶν.

Αποδόσεις δὲ ἔχουσιν ἐβδωμῶν, σοφιστικῶν δὲ τῶν αὐτῶν
 νοῦσα καὶ ἀναγινώσκουσιν κατὰ τὴν τῶν αὐτῶν καὶ ἀρδονοῦ-
 σάν ὁμοιωτάτα (44411).

Folgt Epigram des Diog.

Λίγιστα δὲ ποιεῖται ἀπαιτήματα ἐν γύμνασι Εὐαθλοῦ ἐν
 γάμοις ἐν τῶν αὐτῶν καὶ ἀλλὰ οὐδὲν ἕτερον ἐν τῶν αὐτῶν
 ἐπιπέτου καὶ ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἐπιπέτου, ὅτι ἐπὶ ἐπιπέτου, ἀπαιτήματα
 δὲ. ἐὰν δὲ οὐ, ὅτι οὐ!

Φιλόχορος
 V. σοφ. I. 10

Πρυταγορας δὲ Ἄβδηρος σοφιστὴς καὶ Διὰ V. σοφ. I. 10
 κείνου ἐν ἀπορίας ἐπιπέτου, ὡς ἴσως δὲ καὶ ἐν
 Περσῶν γὰρ κατὰ τὴν ἑσθλὴν ἐπιπέτου ἐπὶ τῶν Ἑλλάδα ἔλασιν.
 Παιρὲ γὰρ ἐν ἀπὸ Μαιανδρῶν πρῶτον κατενοουμένη
 ῥοὶ κατὰ πολλοὺς ἐν τῶν αὐτῶν ἐπιπέτου, διὰ τῶν αὐτῶν
 δὲ καὶ ἐπιπέτου οἰκιστῶν καὶ ἄλλοις ἐν τῶν αὐτῶν ἐπιπέτου
 γὰρ ἐν τῶν αὐτῶν ἐπιπέτου, αὐτῶν γὰρ παιδιῶν αὐτῶν
 ἐν τῶν αὐτῶν ἐπιπέτου, ὡς ἐν τῶν αὐτῶν ἐπιπέτου.

Τὸ δὲ ἀπορίας γάμου, ὡς ἐν τῶν αὐτῶν ἐπιπέτου, ὡς ἐν τῶν αὐτῶν
 καὶ Πρυταγορας ἐν τῶν αὐτῶν ἐπιπέτου παιδιῶν παρανομήσαι.
 γὰρ γὰρ ἐπιπέτου ἐπιπέτου ἐν τῶν αὐτῶν ἐπιπέτου, ἐν τῶν αὐτῶν
 ἐπιπέτου ἐπιπέτου ἐπιπέτου κατὰ τῶν αὐτῶν ἐπιπέτου αὐτῶν
 παρ' αὐτῶν δίδασθαι. διὰ τῶν αὐτῶν ἐπιπέτου αὐτῶν ἐπιπέτου
 Ἀθηναίων ἐπιπέτου ἐπιπέτου ἐπιπέτου, ὡς ἐν τῶν αὐτῶν ἐπιπέτου,
 ἐπιπέτου ἐπιπέτου ἐπιπέτου ἐπιπέτου.

Μισοὺς δὲ ἐπιπέτου ἐπιπέτου ἐπιπέτου καὶ τὰς Ἀθηναίων ἐπιπέτου
 ἐπιπέτου ἐπιπέτου ἐπιπέτου ἐπιπέτου ἐπιπέτου ἐπιπέτου ἐπιπέτου
 ἐπιπέτου ἐπιπέτου ἐπιπέτου ἐπιπέτου.

Τὸ δὲ γύμνασι διακρίσθαι πρῶτος ἔφε, πρῶτος δὲ παρίδουσιν
 "Εβδω, πρῶτος ἐπιπέτου ἐπιπέτου. ὡς ἐν τῶν αὐτῶν ἐπιπέτου
 ἐπιπέτου ἐπιπέτου ἐπιπέτου ἐπιπέτου ἐπιπέτου ἐπιπέτου ἐπιπέτου.

(ἀποδόσεις)

Γνοῦσι δὲ τὸν Πρωταγόραν ὁ Πλάτων συνωστὴν ἐργασίᾳ,
ἐπιμαθησίᾳ δὲ τῆς συνουσίας. ^{καὶ πῶς} καὶ μακρὰ
σοφιστρῶν τῶν συνουσίᾳ. ^{καὶ πῶς} καὶ μακρὰ
ἔργῳ ἰχθυοειδέσιν.

Πρόχοος:
Onomatol
bei Schol.
Plat. rep
600c.

Vgl. Suidas: Πρωταγόρας.
Πρωταγόρας Ἀρκεσίνοιο Ἀβδηρῶν. ὁ δὲ τοῦ σοφιστά-
ου ἀντιθέτου ἄνδρ. ἐπιμαθησὶ δὲ διανοητικῶν ἐπιμαθησῶν
καὶ φιλοσοφίας ἔσχε. καὶ ^{πρῶτος λόγους} ἐπίδη-
νός τε ὡσεὶ καὶ κωμῶν ἐπράξε τὸν μα-
θητὰς ἑνᾶς ρ. Διὸ καὶ ἐπιμαθησὶ λόγος. Τόντων μαθητῆς
Ψευδαίμων ὁ εὐνοῦς καὶ Περδίκκος ὁ Κείος.

Εὐνοῖος δὲ τὰ τούτων βιβλία ὡς Ἀθηναίων εἶπε γὰρ. ἄπει-
θῶν οὐκ ἔχειν εἶδαι... ὁμοῦν ἰσῆν. "Ἐργασίᾳ τῆς αἰδέας ὁ
Πλάτων διαλέγεται. Πλάτωνος δὲ αἰδέας Σινδία ἔστι δὲ
μὲν κωμῶν καὶ ἐπιμαθησῶν ἐπιμαθησῶν ἐπιμαθησῶν
ἔστι δὲ.

Εὐριπίδης:
Chron. Hist.

Euripides... clarus habetur et P. sophista cuius
libros decreto publico Athenienses combusse-
runt Ol. 84,1 [444, 443].

Ἀπολλώνιος:
Flor. 187

P. qui sophista fuit longe multisciens et cum pri-
mis rhetoricae reperiatur perfacundus. Demo-
criti physici contra aquaeris (inde ei suppe-
ditata doctrina est) cum Protagoram aiunt cum suo sibi
discipulo Euathlo nepotidem... pepigisse etc.

Πλάτων:
Πρωταγόρας
317 B
[Scene
431]

Πρωταγόρας: ἐπὶ οὖν τούτων [des verkappten Sophisten
wie Orpheus] τὴν ἡλικίαν ἀπασαν ὁδὸν ἐκίδεθα, καὶ
ἀποδοχῆς σοφιστῆς ἕνα καὶ παιδίον ἀνθρώπου...
C καί τος πολλὰ γὰρ ἔτι ἦδη ἡμῖν ἐν τῆς εἰχνοῦ. καὶ γὰρ
καὶ τὰ ζῶντα πάντα πολλά καὶ ἴσθι. οὐδὲν δὲ τοῦ
οὐκ ἔστιν ἄν ^{ἔστιν καθ'} ἔστιν καθ' ^{ἔστιν καθ'} ἔστιν καθ' ἕνα ἕνα παρὶς ἡμῶν...
318 A ἔστιν οὖν, ἔστιν τοῖνυν σοί, ἔάν ἐσὶ συνῆς,
ἔάν ἡμῶν ἐσὶ σοὶ συχρῆς, ἀπείναι οἴναδε βικτίου γρο-
νῶν καὶ ἡμῶν ἰσθῆταις ταῦτα καὶ ἐνδόν
ἡμῶν ἀπὸ ἐπὶ τὸ βέλτιον ἐπιδεδόναι... 318 E οἱ μὲν γὰρ
ἄλλοι δυνάμει τοῦ νόου. τὰς γὰρ εἰχνοῦς ἀπὸ τοῦ πεισ-
χότας ἀνοχίας πᾶσι ἀπ' ἄχοντος ἐμβάλλουσιν ἐν τῆ
χνοῦ, λογισμοῦ τε καὶ ἀσφοροῦ καὶ χρονοῦ καὶ

καὶ αὐτὰς αἰὲς διδόνοντες (καὶ ἀνα εἰς τοὺς Ἰππῶν ἀπὸ βί-
 γων), παρὰ δ' αὐτὸ ἔχουσιν ἕνα καθῆκοντα ὁμοῦ ἄλλοι
 ταῦτα ἢ περὶ οὗτοῦ ἡμῶν. τὸ δὲ καθῆκοντα ἔστιν ἡ ἀρετή
 περὶ τῶν ἀρετῶν, ὅπως ἂν ἀρετὰ ἐν αὐτοῦ οἰκίας διοσῶν,
 καὶ περὶ τῶν τοῦ πόλεως, ὅπως τὰ τοῦ πόλεως διατίθεται
 ἂν ἦν καὶ πολιτικῶν καὶ πόλεως... Συμφέρει. Δουλεῖ γὰρ
 καὶ πόλεως τὴν πολιτικῶν πόλεως καὶ ὑποχρεώσας
 ποιεῖν ἄνδρας ἀγαθοὺς πολιτικῶν. — Αὐτὸ μὲν οὖν τοῦτο ἴ-
 σται, ἴση, ἢ συμφέρει, ἢ ἐπαρκεῖται ἢ ἐπαρκεῖται.
 Οἷα γὰρ ἄνδρα ἕνα Πρωταγόραν πάντα χρήματα πλήρες
εὐνοῦμενον ἀπὸ πάντων τῶν σοφῶν ἢ φει- Μένων
 δῖαν.

FRAGMENTE

Πρωταγόρου ΑΛΗΘΕΙΑ ἢ ΚΑΤΑΒΑΛΛΟΝΤΕΣ

Καὶ Πρωταγόρου δὲ τὸν Ἀβδηρῶν ἰκμαζιζῆσαι
 τῶν ἐν χωρῶν τῶν ἀναρχῶν τοῦ προέχοντα
 φιλοσοφῶν, ἐπὶ οὗτοῦ πάντας τὰς φαντασίας
 καὶ τὰς δόξας ἀληθεῖς ὑπάρχειν καὶ τὸ πρότερον
 εἶναι ἐν ἀλήθειαν διὰ τὸ πᾶν τὸ φανερὸν ἢ δόξαν ἐν
 ἡθῶν πρὸς ἑαυτοῦ ὑπάρχειν. «Ἐναρχῶντος γὰρ τῶ
 «Καταβαλλόντων ἀναρχῶν» πάντων χρημάτων ἕτερον
 ἄνθρωπος, ὡς μὲν οὐκ ὄντων ἵσθαι. τῶ δὲ οὐκ ὄντων
 ὡς οὐκ ἵσθαι.

Sext.
adv.
math.
VII 60

Κάδμος - ὁ καταργεῖ τὸν τὴν θωροθνητὸν γένος.
 Τυρρινοῦται. - ὁ δὲ σοφιστικῶς τῶν δαιμόνων.
 παρὰ τὸν παραδοχὰς ἂν θ' ὀφείλειται χρόνῳ
 κενῶντα οὐδὲν ἀπὸ καταβαλλῶν λόγος,
 οὐδ' ἢ δι' αὐτῶν τὸ σοφὸν ἔρχεται φρονῶν.

Εὐριπ.
Bacch.
192 ff.

Συμφέρει - τὰ μὲν ἄλλα μοι πάντες ἴδουσιν ἔρχωνται, ὡς τὸ
 δουρὸς ἰνδῶν τῶν καὶ ἴσθαι. τῶν δ' ἀρχῶν τῶ
 λόγῳ τεθάρματα, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀρχῶντος τῶν Ἀληθειῶν ὅτι
πάντων χρημάτων ἕτερον ἵσθαι ὅτι μισοῦσα
 ἄλλο ἢ τὸ ἄλλο ἀποπέμπει τὸν ἔχοντα εἰσθῆναι. ἴσθαι
 μισοῦσα καὶ πάντων καταργεῖται τὸν ἕτερον ἀπὸ τῶν
 ἴδουσιν ἕτερον ὅτι ἴσθαι τὸν αὐτὸν ὅπου θίγει
 ἴδουσιν ἕτερον ἴσθαι σοφῶν, ὅτι ἄρα ἔτιχθαι ὡς καὶ φρονῶν
 οὐδὲν βέλτερον [βαρῶν] γένους. μὴ δὲ ἄλλο τῶν ἀ-
 θρόνων.

Πλάτων:
δαιμόνων
161C

Πλάτων
Dicit.
161 DE.

Πρωταγόρας - Ἐπεὶ γὰρ οὐκ ἔστιν ἐν ἀλήθειαι ἔχει δὲ
χίραρα· μήτερον γὰρ ἴσασιν ἄνθρωποι ἢ τὸν
μὴ καὶ μή. ἡγρίον μὲν δὲ διαίτημα ἔχει
ἐνδοῦ αἰῶνος τὸν δὲ μὴ ἄλλα ἔσθι καὶ
φαίνεται, ὡς δὲ ἄλλα.
Zum Titel Ἀλήθεια vgl. Παρηγοῖδος καὶ Ἀντιγῶν (später An-
tisthenes und Simmias).

Προφύρ.
δὲ
Εὐρ.
P.E.X
3.25

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΝΤΟΣ

Ἐπάνια δὲ τὰ ἐν πρότῳ Πλάτωνος γινόμενα βιβλία
ἐπὶ τοῦ παλίου ἀντιγῶν καὶ ἐπιχοῦρου
Κυδοπάδος. Ἐπεὶ δ' οὐκ ἔστιν ἀπὸ τῶν
πέντε Πρωταγόρου τὰ ἢ Περί τοῦ ὄντος ἀναμνη-
σθῆναι ἄλλοι πρότερον ἢ τὸν ἰσοκράτην τοιαύτως
αὐτὸν ἠγρίων χεῖρας ἀπαμύνοσιν. Ἰσοκράτης γὰρ
αὐτὰς δὲ τὰ ῥηθῆναι κληρονομήσει. Euseb. fügt zu
καὶ τὰ ἐπὶ διὰ πλείονων ἄνθρωποι τὰ ἀποδιδόντες.
Identisch mit der Ἀλήθεια.

Anecd.
Par.
(de
Hippona-
cho II
Teil)
I 171
B1

ΜΕΓΑΣ ΛΟΓΟΣ

Ὅτι ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Μεγάλῳ λόγῳ ὁ Πρωταγόρας
ἔπειθε τὸν καὶ ἀσκήσαντα διδασκαλία δὲ τὰ
καὶ ἀπὸ νεώτερον δὲ ἀρχαίων διδασκάντων. ὅσα
ἄν δ' ἔδωκε τῷ, ἡ ἀπὸ τῶν ἀρχαίων ἐκείνων ἐκεί-
νη καὶ ἔδωκε. Ἐπινοήσεως περὶ Πρωταγόρου.
Vgl. Πλάτων Πρωταγόρας 323 C ff.
Der Μέγας λόγος ist wohl mit der Ἀλήθεια ident.
isch.

Εὐριπίδης
P.E.XIV
3.7

ΠΕΡΙ ΘΕΩΝ

Ὅτι καὶ γὰρ ἀναμνησθῆναι γινώσκοντες ἑταίρους ὁ Πρωταγόρας
ἄλλοι ἐκείνων δόξαν. ἔπειτα γὰρ τοιαύτη
νεχρῆσθαι ἰσοκράτη ὡς περὶ θεῶν γινώσκων.
"περὶ γὰρ θεῶν οὐκ ἔχει οὐθ' ὡς οὐθ' ὡς οὐθ' ὡς οὐθ' ὡς
οὐθ' ὡς οὐθ' ὡς οὐθ' ὡς οὐθ' ὡς οὐθ' ὡς οὐθ' ὡς οὐθ' ὡς
ἡ δὲ ἀδύνατος καὶ βραχὺ ὡς ὁ βίος τῷ ἀνθρώπῳ".

Διογένης
III 37

ΑΝΤΙΛΟΓΙΩΝ Ἀ Β

Ἡν Πλάτωνος [Πλάτωνος] Ἀριστοτέλους φωνὴ πᾶσαν οὐκ ἔστι
ἀπὸ τῶν Πρωταγόρου γινώσκων. Ἀντιλογιστῶν. 57 Πλα-
τωνος... ἢ καὶ ἠποδοῦναι οὐκ ἔστιν ἀπὸ τῶν Πρωτα-
γόρου ἀπὸ τῶν Ἀντιλογιστῶν φωνὴ φωνήτων ἢ Πλάτωνος
αὐτῶν ἰσοκράτη δὲ τῶν

Ἀριστοτέλης
Τίτλος
Συνήγοροι
Κινέσων
Beulor
12.46

ΤΕΧΝΗ ΕΠΙΣΤΙΚΩΝ

Scriptas que fiunt et parantur a Protagorazetum industium
deputationes, quae nunc communes appellantur loci.
(ἀνοδοῦθι)

Abderiter P., a quo decem milibus denariorum didicisse
artem quam edidit Euanthus dicitur. 1, 12 horum
primi communis locos tractasse dicuntur P., Gorgias; affe-
ctus Prodicus et Hippia et idem P. et Chrasymachus.

Quintil.:
III 1. 10

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ

ΠΕΡΙ ΠΑΛΗΣ

ΠΕΡΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ

vielleicht ein Teil der Ανυδριαί

näml. το βίου.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΑΡΧΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

ΠΕΡΙ ΠΙΛΟΤΙΜΙΑΣ

ΠΕΡΙ ΑΡΕΤΩΝ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΟΥΚ ΟΦΘΕΣ ΤΟΙΣ ΑΝΘΡΩΠΟΙΣ
ΠΡΑΞΟΜΕΝΩΝ

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΟΣ

ΔΙΚΗ ΠΕΡΙ ΜΕΣΘΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΑΙΔΟΥ.

AUS UNBESTIMMTEN SCHRIFTEN

Περὶ πάντων δὲ τῶν ὀλίγων πρὸς ἑαυτὸν ποθεύει-
τον ἀποφύγειν ἅμα τὴν νουθεσίαν ἀπολαύειν
καὶ τὴν βίαν (ἔργον καὶ ἀρετήν).
καὶ γὰρ οὐκ ἐπιθυμῶν δύναιται καὶ κατὰ τὴν
δυσωδίαν τὰς παρρησίας ἀποθανόντων ὑπερβῆναι
ἀντιθέτως. εἰδὼς γὰρ ἕχεται, ἵνα πολλὰ ἔνδοξα κατὰ πᾶ-
σαν ἡμέραν εἰς ἡπόνησιν καὶ ἀνυδριν καὶ τὴν ἐν
τοῖς πολλοῖσι δέξεται. πᾶς γὰρ τίς μηδὲν τὰ ἑαυτοῦ
πίνθητα ἐρωτῶν φέροντα, μεταφρονᾷ τε καὶ ἀνδρῶ-
ν ἰδόντων εἶναι καὶ ἑαυτοῦ ὑπέροχον, ἡδρῶτα
εἰδὼς τὴν ἑαυτοῦ ἐν τοσούτοις πράγμασι ἀνηχριν.

[Πλάτων.]
Cous. ad
Apoll.
33
P. 118 E